

esperanto USA

The ELNA Newsletter: News of the language problem and Esperanto as a possible solution ☆ 4/1998

Look inside for:

Mesaĝo de la Prezidanto	2
Telecommunications	3
Paul Gubbins en Usono	4
Investing in Esperanto (2)	5
Kajto dekjara	6
Language issues	7
English in the world	7
Esperanto in the media	8
Loke kaj regione	8
Correspondence Courses	9
Gramatiko	9
Recenzoj	
<i>tradukadoj el la angla</i>	10
Elektronika adresaro	11
Korespond-deziroj	11

BACK IN SF

The international atmosphere of San Francisco State University provided the background for the 29th annual 3-week Esperanto Summer Workshop, which began on July 5th with the arrival of the largest group of students—59—in recent years. Speakers of 11 different native languages, they came from 9 countries on 4 continents: United States, Saipan, Japan, Canada, Denmark, Costa Rica, Mexico, Argentina, France, and Hungary. The number of young people was remarkable: The 2 youngest were 12 years old, at least 6 more were teenagers, and 9 more were twenty-something.

As always, a trio of international instructors led the 4 classes. The 1998 team consisted of Katalin Smidéliusz (Hungary), John Wells (Britain), and Alexander Shlafer (Russia/U.S.). The lessons in each level included language, literature, and history, and effectively extended the capabilities of each student. The beginners benefited from the direct-method expertise of Dr. Smidéliusz. *Paŝoj al plena posedo* (Auld) was the basic text for the third class, while the fourth level concentrated on the classic Schwartz novel *Kiel akvo de l' rivero*.

Hirose Kanae (Japan) led daily conversation groups and organized the extracurricular program, which included a 'konatiga vespero,' a piano recital by Anarie White, a demonstration of magic tricks (and their secrets!), a lecture on Esperanto literature, a Japanese tea ceremony, and a presentation of slides of Japan and Central America. Maria Hopkins coordinated a lively 'distra vespero.'

Don Harlow, Ionel Oneț, and David Jordan came in to inform and entertain, and Lucy Harmon showed the results of 2 phases of the new video course *Esperanto, Pasporto al la tuta mondo*, whose scriptwriter, Paul Gubbins (also the writer of the second class's textbook *Kunvojaĝu*), also spoke.

Of course, many hours were spent in Esperanto conversation in the cafeteria, residence apartments, and small groups exploring the campus and the city. The long-traditional get-togethers with local Esperantists—the garden parties, the visit to the

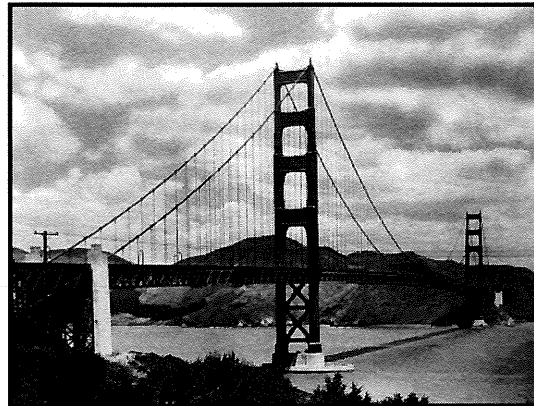
ELNA C.O., and the day-hike at Muir Woods—were highlights again this year.

Four students—Hector Ortega, Tom Phoenix, François Rougeon, and Ib Schleicher—passed the difficult second-level ILEI/UEA examination, offered at SFSU for the first time since 1994.

On July 20th, a short garden ceremony paid homage to one event of the opening day of the first North American Esperanto Congress (in Chatauqua, NY) exactly 90 years earlier. Under the Esperanto flag, 16-year-old Alex Shlyafer read Zamenhof's *Preĝo sub la verda standardo* to the attendees.

The 30th Esperanto Summer Workshop will run in July 1999. It will be a real milestone in Esperanto history and a living testament to the loving work of Cathy Schulze. Plan now to be a part of the celebration. The instructors will be announced soon. The 'SFSU experience' is invaluable and certainly unforgettable.

Bill MAXEY (Powhatan VA)

Ĝuu
la someron!

Esperanto League for North America
PO Box 1129, El Cerrito CA 94530,
USA/USONO

tel: 510/653-0998; fax: 510/653-1468;
e-mail: elna@esperanto-usa.org

President/Prezidanto: David T Wolff
Vice President/Vicprezidanto: Derek S Roff

Secretary/Sekretario: Ellen M Eddy
Treasurer/Kasisto: Anna Bennett
Other Board Members/Alia estraranoj:
Steven G Belant, Mike Donohoo, Grant T Goodall, D Gary Grady, Michele Gregory, Dorothy B Holland, Reginald Jaderstrom, Orlando E Raola, Sylvan J Zaft

Director, Central Office/Direktoro de la Centra Oficejo: Miko Sloper
Vice Director, Central Office/Vicdirektoro de la Centra Oficejo: Ionel Oneț

esperanto USA

Newsletter published by the
Esperanto League for North America
Novajletero publikigita de
Esperanto-Ligo por Norda Ameriko
Vol. 34, No. 4
ISSN 1056-0297

Editor/Redaktoro: Ionel Oneț
tel. 510/653-0996; fax: 510/653-1468;
e-mail: ionel@esperanto-usa.org

Materials for *esperanto USA* should be sent to/Materialojn por *esperanto USA* oni sendu al: *esperanto USA*, PO Box 1129, El Cerrito CA 94530, USA/USONO, or by e-mail/aŭ e-poŝte al: *e-usa@esperanto-usa.org*.

The opinions expressed in this newsletter are those of the authors, and don't necessarily represent the point of view of ELNA or its newsletter/La opinioj esprimataj en ĉi novaĵletero apartenas al la aŭtoroj, kaj ne nepre prezentas la vidpunkton de ELNA aŭ ties novaĵletero.

Reprinting materials from this newsletter is permitted, provided that due credit is given, and a copy of the reprinted material is sent to ELNA/Estas permesate reaperigi materialojn el ĉi novaĵletero, kondiĉe ke oni ĝuste indiku la fonton kaj ke oni sendu ekzempleron de la republikigita materialo al ELNA.

Deadline for the next issue/Limdato por la sekva numero: 25.09.1998.

Saluton ĉiuj,

If you weren't in Montreal, you missed a great convention.

Here are some numbers: One concert (by **Kajto**). Three packed days. Three annual conventions in one (Esperanto-Ligo por Norda Ameriko, Kanada Esperanto-Asocio, and Esperanto-Societo de Kebekio). Thirty-two presentations, discussion groups, and comic skits. (Nothing on "Beavis kaj Butthead kontraŭ South Park: Kiu suĉas pli?"... although in fact, South Park suĉas pli.) One hundred eleven people registered, and it seemed as if most of them were there.

Montreal is a beautiful and friendly city, and the local group helped out at every step. They even took everyone on a half-day tour of the city in small groups, each with its own local guide. Many thanks – and congratulations – to **Michel Clement, Tom Eccardt, Bernard Joannisse, Yannick Malouin, Ionel Oneț, Miko Sloper, Jordan Velikov, Daniela, Evelyne, Jean-Claude, Jessy, Michel, Patrick, Silbo, Silko, Silvano**, and especially to **Normand Fleury** for this outstanding convention.

Many thanks to our outgoing Board members, **Randy Dean, Tom Eccardt, and Kent Jones**. It's been a pleasure working with them. **Tom** has helped on numerous projects and most recently was a major contributor to the LK. **Randy** has offered rational advice when it was most needed. **Kent**, of course, has been working to get Esperanto into dozens of schools across the United States; one person called him "The most effective Esperantist in the US."

And I welcome our new Board members, **Michele Gregory, Orlando Raola, and Sylvan Zaft**. They

have already received e-mail from me and will soon be hard at work.

I am sending an Ege bone! to **Joseph Truong**. **Joseph** has done enormous amounts of work for USEJ, our youth group, and now he is President of TEJO (Tutmonda Esperantista Junulara Organizo, the world-wide Esperanto youth organization). I'm proud that one of our best people has been stolen from us by a world organization.

I've been applauding **Ionel's** excellent work in getting *Esperanto USA* out on schedule. But my own copy of the last issue didn't show up in my mailbox. Apparently the Post Office lost my copy (or is still reading it), because the issue did go out on time. If this happens to you, call or e-mail the Central Office and they will send you a replacement.

Thanks –

David Wolff, President
dwolff@world.std.com
978/264-0286 (8-10pm Eastern time weekdays, noon-5pm weekends)

Jen la kontakteblecoj por la novaj estraranoj: Sekretario: Ellen M Eddy, 11736 Scott Creek Dr SW, Olympia WA 98512; ☎ 360/754-4563; ✉ eddyeleen@aol.com; Estraranoj: Michele Gregory, 615 Biltmore Av #X-3, Asheville NC 28803; ☎ 704/252-0876; ☎ 704/253-3334; ✉ mich@new-era.com; Orlando E Raola, 25912 Tournament Rd #145, Valencia CA 91355, ✉ oera@globalink.net; Sylvan J Zaft, 36115 Grand River Av #104, Farmington MI 48335; ☎ 248/471-0188; ✉ sylvanz@aol.com.

TELECOMMUNICATIONS?

Tele – yes, communications... less

Recently I attended a conference on telecommunications organized by the U.S. Trade & Development Agency in Silicon Valley, which was aimed at Eastern and Central Europeans involved, in one way or another, in telecommunications.

Representatives from 16 countries and their local interpreters enjoyed a wonderful vacation in the after-el-Niño California during the second half of April 1998. I use the term “vacation”, because it is the best term to describe the delegations’ stay in Silicon Valley and San Francisco. And what a stay it was!

A visit to the Oakland stadium for a baseball game, which Eastern Europeans just don’t understand. Long visits to such giants as Oracle, Hewlett Packard, Sun Microsystems, Lockheed Martin, CISCO, where CEOs in business attire (to humiliate their less slick guests?) spoke in a rapid and flawless English ornamented by abbreviations that puzzled most of the attendants, including the interpreters who were everything but professionals in telecommunications.

Most of the foreign guests spoke enough English to find their way around the hotel, and some even thought they knew enough of Shakespeare’s language to do business. But alas!, yellings for interpreters were the most obvious sign of, well, lack of communication. Dozens of times a day I heard the hopeless cry of the American businessmen: “I need the Romanian interpreter!” Slightly different cries for help were addressed to my other dozen or so colleagues, puzzled like me by SS7s, VPNs, ISPs, ATMs, LMRs, GSMs, PCS-1800s, and the like.

Much enjoyed were the gatherings around glasses of Californian wines and bottles of American beers, during

which one could easily notice the division and isolation still pestering the “new democracies” of Eastern Europe.

Sipping their drinks, the lucky Eastern Europeans gathered around the tables based on the recently redrawn national borders in their part of the world. Since the representatives of the ex-Yugoslav republics are supposed to speak different national languages in recent years, they made sure they didn’t share the same table; Romanians and Hungarians are not supposed to sit at the same table; the representatives of the Baltic states had as a common language Russian, which they hate to speak; Greeks and Turks get along as well as Romanians and Hungarians. The Albanian representative spoke no English but very good Greek, so he was a good “appendage” to the Greek delegation (there was no Albanian interpreter). The Czechs don’t speak Slovak and the Slovaks rather speak Polish than Czech. And so, here in one of the most heterogeneous states of the U.S., the 50 or so representatives of the telecommunication industry in Eastern and Central Europe were as separated as at home by both political and linguistic barriers.

The only really international group was that of the interpreters. After many years in a foreign country, they knew better than the others what isolation is all about. And yes, they too were isolated at the only truly international table. Isolated was another group: the Americans, the only monolinguals around.

Instead of talking with their colleagues and sharing [common] experiences that could help them, the Eastern European VIPs preferred isolation. Pride dictated them to avoid showing their colleagues from other countries how poor their English was and what kind of problems they had to deal with in their home countries.

The American organizers did their best to provide their guests with a minimum of interpretation, but how can an interpreter help people who don’t want to communicate? Yes, most of the guests spoke enough English to find the hotel’s restrooms and to order an expensive drink at the hotel bar. Some even managed to learn that they can not buy post stamps in the hotel, but the explanations how to reach the nearest Post Office were too much. At the other end were those for whom the announcement made during the lunch “we will meet at 5” meant “we will meet tomorrow morning at 5” because 5PM for many just doesn’t make any sense. That’s 17:00 if you didn’t know. As we well know, numbers, time and dates are tricky; therefore some took “ten to eight” as “eight past ten”, and for some “4/20/98” just can’t exist as a date.

Seventeen languages were involved in this conference about telecommunications. They turned out to be insufficient. Perhaps Russian would have served better as a lingua franca. But who would want to use the language of Russian imperialism? The language of the new imperialism is to be used, for when you want to sell to the U.S. you need to speak English, while when you buy from the U.S. you better speak... English.

How much this conference cost is hard to know. I only know it was financed at least partially by the American Government, that is by American tax payers. Money, well, spent to improve telecommunications in Eastern and Central Europe. But what about communications?

Ionel ONET

P.S. Based on my experience at this conference, I tend to understand the term “telecommunications” as “far from communications”.

PAUL GUBBINS PASPORTIS EN USONO

[Brita profesoro kaj ĵurnalisto Paul Gubbins vizitis nin frue ĉi-somere lige al la videokurso *Esperanto, Pasporto al la tuta mondo*. La ĉirkaŭ 30°C en la kalifornia ĉefurbo pelis lin kaj la redaktoron de ĉi novaĵletero en bierejon, kie ni diskutis ne nur pri trajnoj (kaj Paul kaj mi ŝatas trajnojn) kaj pri la Malnova Mondo, sed ankaŭ pri la supre menciita videokurso. Kun lia permeso, mi aperigas ĉi-daŭre kelkajn partojn de nia konversacio, baptita per rimarkinde bona lupol-siropo. – I.O.]

I.O. – Vi estas ĉi tie por la dua fojo por kaj pro la videokurso *Esperanto, Pasporto al la tuta mondo*. Ĉu venontjare okazos via tria vizito samcela?

P.G. – Tio dependas.

I.O. – Ĉu vi volus klarigi?

P.G. – Dum miaj du vizitoj ĉi tie mi jam konatiĝis kun la tuta teamo produktanta la videokurson, mi pasigis multajn horojn en la filmejo, kaj vidis la kondiĉojn en kiuj oni laboras, oni eternigas mian idon. Tre plaĉis al mi vidi ĉiun kaj ĉion ĉi sed mia ĉeesto estas ne nepre necesa. Eble mi povos pli helpi al la projekto se mi ne venas ... tiel oni ŝparos la koston de almenaŭ unu flugbileto al Usono... kaj kostoj tre gravas, ĉar *Pasporto* estas multekosta, multevalora projekto. Mia ĉefa laboro fakte plenumiĝas dum la brita vintro, kiam mi verkas la tekstojn, kiujn oni adaptas ĉi tie. Mi ne certas, ke la kalifornia somero estas taŭga sezono por reverki tion, kion mi jam verkis en alia etoso, en alia loko, en aliaj kondiĉoj.

I.O. – Tio signifas, ke vi multe fidas la ĉi-tieajn “pasportanojn”, ĉu ne?

P.G. – Ĉu mi havas alian eblecon? Rimarku la oferojn, kiujn ĉiuj faras. Jen, iu rezignas feriadon, alia ripoztempon. Plia eĉ rezignis loĝ- kaj laborlokon. Por ne menci tiujn, kiuj laboras plentempe en la filmejo, post kiam ili plenumis parton de sia laboro en la oficejo, al kiu ili revenas post la

filmado, dum aliaj devis forrazi sian barbon aŭ tondigi sian hararon. Oni ne povas ne aprezi tiom da dediĉo kaj ne fidi tiujn dediĉitajn personojn, sen kiuj tiu ĉi historia projekto neniam realiĝus.

I.O. – Kelkaj nomas *Pasporto* aŭdaca projekto; laŭ aliaj ĝi estas epokfara. Kial, do, laŭ vi ĝi estas historia?

P.G. – Neniam antaŭe en Esperantio oni registris [ajnmaniere] dramon tiel imponan (pli ol kvinhoran), kiu ankaŭ haveblas por la publiko, kaj ne nur la Esperanta. Ĝi ja restos en la historio de Esperanto. Aliflanke, por mi persone estas granda sukceso, pro kiu mi ja rajtas fieri, vidi mian verkon realigitan de manpleno da dediĉitaj samlingvanoj.

I.O. – Do, vi esperas ke la projekto estos ja sukcesa, malgraŭ la malfacilaĵoj nepraj, kiujn tia projekto trafas ĉiupaŝe?

P.G. – Ĉu vi supozas, ke mi elspezus tiom da tempo, energio kaj mono por projekto pri kies sukceso mi havas dubojn?

I.O. – Sed, sendube, aperos iuj, kiuj kritikos la projekton, ĉu pro la alta

prezo, ĉu pro la foja “neakademia” akĉento, ĉu pro la nesufiĉa internacieco.

P.G. – Ĝenerale, tiuj kritikoj el siaj dormoĉambroj, el siaj kabinetoj, kiuj ja estas for de la ĉiutaga Esperanto- (lingvo kaj movado). Oni neniam povas kontentigi ĉiujn. Nia projekto evoluas sur du planoj: unu lingva kaj alia kultura. Ni volas ja instrui Esperanton, sed ankaŭ enkonduki la lernantojn en la Esperantan mondon, kiu ja ne estas perfekta. Ĉiutagaj uzantoj de Esperanto havas naciajn akĉentojn, ili faras erarojn, ili ne estas perfektaj, idealaj. Antaŭ ĉio, ili estas homoj. Ĉu estus preferinde fari nenion pro timo de kritikoj?

I.O. – Ĉu vi estas kontenta pri la ĝisnunaj kvalito kaj sukceso de la farita laboro?

P.G. – Ni devas konscii, ke nenio estas perfekta (eĉ ne la ĉi-tiea biero, cetero tre bona). Kio ĉagrenas min estas la fakto, ke tro granda parto de la Esperantaj periodaĵoj tute ignoras nian projekton. Estas nekredeble, ke tia impona projekto “ĝuas” tian ignoradon flanke de niaj gazetoj, kiuj tamen ne prokrastas distrumpeti bagatelajn sukcesojn, sendube ne senvalorajn.

I.O. – Ĉar nia trajno pretiĝas reporti nin al la golfa regiono, ni devas ĉesigi nian dialogon ĉi tie. Tamen mi ne povas ne peti vin transdoni kelkajn vortojn al la legantoj de *Esperanto USA*.

P.G. – Estu kaj esperantistoj kaj esperantoj. Kaj ne forgesu: sen pasporto oni ne povas vidi kaj ĝui la mondon. Mi esperas vidi multajn el vi dum la venontjara Universala Kongreso, kie ni esperas havi kiom eble plej multe da “pasportanoj” por la kulmino de nia projekto.

[Sekvis reciprokaj dankoj kaj hasta promonado al la trajnstacio.]

INVESTING IN THE ESPERANTO MOVEMENT (Part 2)

In this second article, we will discuss the most common method of gifting, leaving inheritances through a will. But first, a disclaimer: Neither ELNA nor the author is in the investment counseling business, and these articles are intended solely as general information and are not intended in any way as legal, tax, or investment advice. You should always consult with your own financial and/or legal advisor in making arrangements for wills or trusts.

WHAT IS A WILL?

A will is your direction in writing, controlling the disposition of your assets at death. As long as you are alive, it does not transfer any of your assets or give to others any rights to your assets. Any adult of sound mind can make a will. Here are some common questions about wills:

SHOULD YOU MAKE A WILL?

People often say, "I don't need a will because I don't have very much, and anyway, the law will take care of distribution of my property." Yes, the law will distribute your property, but the chances are that the distribution would not satisfy you if you were there to witness it. Furthermore, you are probably worth more than you think you are. In determining your net worth, remember your life insurance, pension and profit-sharing benefits, stock options, and other compensation payable on death. You should also take inflation into account.

DOES YOUR SPOUSE NEED A WILL?

Even if there is no property in your spouse's name, your spouse should have a will. It is possible that you may both die in a common auto or plane disaster. Who would care for

your children? Who would manage their share of your property until they reach majority? You and your spouse can better protect your family by both having wills.

DO YOU NEED A LAWYER TO DRAW YOUR WILL?

Yes! It is not a do-it-yourself job. Buying a printed form and inserting your intentions in the blanks in your own handwriting won't do the job. A lawyer should supervise the execution and witnessing of your will. If the proper formalities are not observed, your will may be invalid. Taxes to be paid on your estate are often determined by the way your will is drawn. Because laymen don't have special tax training, it is unwise to draw your own will. You may be pleasantly surprised at how little it costs to have an attorney draw your will. You should discuss fees at the outset so you will know the cost. Attorney's charge for their time and knowledge, so the more time you can save them by having all of the facts at hand, the less the cost will be.

WHAT DO YOU NEED TO KNOW?

You will need to decide certain things in advance. Who should be your executor? Your spouse? A close relative? A friend? A bank? Who should be your trustee? Will you need guardians for minors? Who should be your witnesses? Do you have a current inventory of your assets? Do you know the location of all important legal and financial documents?

SHOULD I INCLUDE FUNERAL INSTRUCTIONS IN MY WILL? IS IT CONFIDENTIAL?

It's usually better to leave separate funeral instructions and tell your rela-

tives or close friends where to find them. A will becomes a public document at death, available to anyone who wishes to see it. You can keep it totally confidential until death, but the named executor should know of its existence and where it may be found when needed.

DOESN'T JOINT OWNERSHIP MAKE A WILL UNNECESSARY?

No. That's a common misconception. Joint ownership may create unnecessary estate taxes and may bring about gift taxes. It may also deny you complete control over your property while you're still living. Joint ownership is a poor substitute for a will but can often work well in conjunction with one.

WHAT ABOUT TRUSTS?

You don't need a trust if you give your property outright to your beneficiaries. You may, however, want one person to have the income from your property during their lifetime and another to get the property later. For this, you need a trust. A trust created during your lifetime is called a "living" or "inter vivos" trust; a trust created in a will is called a "testamentary trust." Your lawyer can advise you which type of trust you should create, if any. One specific type of trust called a "Charitable Remainder Trust" can be an important method of assuring an eventual gift to ELNA (or any other charitable organization) while you enjoy the income from the assets during your lifetime. We will devote the next article to that specific kind of trust.

William R HARMON (Oakland CA)
ELNA Commissioner for
Testamentary Affairs

KAJTO FESTAS SIAN DEKJARIĜON

Antaŭ dek du jaroj la membroj de la frisa popolmuzika grupo “Kat yn’t Seil” planis partopreni en muzika turneo tra Hungario. Ankie van der Meer, membro de la grupo koncerna, volis komuniki kun la publiko tiea por anonci titolojn, sciigi la enhavon de la kantoj ktp, sed konis neniun vorton de la hungara lingvo. Ŝi rememoris priskribon de ia “internacia lingvo”, kiun sufiĉe multe da hungaroj komprenas. Do ŝi iomete eklernis la koncernan lingvon kaj la grupo iris al Hungario, kie la lingvo surprize bone funkciis! Poste la tuta kvaropo studis Esperanton kaj eĉ verkis originalajn kantojn, kiujn ili premiere prezentis al la Esperanta publiko dum la Paska Renkontiĝo de la Nederlanda Esperanta Junularo en 1988. Tiel naskiĝis la Esperanta popolmuzika grupo Kajto.

Kadre de la Paska Renkontiĝo de NEJ kaj FLEJA (1998 Aprilo 10a-13a en Broek, Frislando NL) Kajto surbendigis sian venontan kompaktdiskon uzante la partoprenantojn de la renkontiĝo kiel koruson. Kuniĝis kaj kunkantis pli ol 50 personoj de ses landoj (Nederlando, Germanio, Francio, Svedio, Usono kaj Irano). Do, la venonta albumo estos vere internacia. Unu kanto konsistas el tradukoj en kvardek lingvojn de la frazo “Ne kliniĝu el la fenestro”. Ĉiu grupeto lernis dek kvin tradukojn. Do, eĉ freneze internacia!

La kvaropo konsistas el nekredible talentaj muzikistoj. Nanne Kalma estas la ĉefkomponisto kaj ĉefgitaristo de la grupo. Li ludas ankaŭ diversajn kordinstrumentojn. Profesie li instruas gitarludadon kaj komponadon. Ankie van der Meer ludas gitaron kaj ŝalmon. Profesie ŝi instruas la francan lingvon. Marian Nesse ludas akordionon kaj komponas kantojn. Marita Kruijswijk ludas bekfluton,

ŝalmon kaj perkutinstrumentojn. Marian kaj Marita kune instruas muzikon kaj dancadon en lernejoj tra la tuta Nederlando. Ĉiuj membroj de la kvaropo brile kaj dolĉe kantas. La grupo havas nun du vivojn paralelajn: ĝi koncertas kaj Esperante kiel Kajto kaj kiel frisa popolmuzika grupo “Kat yn’t Seil”. La membroj ĉiam prezentas kelkajn kantojn Esperantajn dum frisa programo kaj simile ludas frisajn melodiojn kadre de Kajto-koncerto.

Marian asertis “por ni Esperanto havas alian senton ol la nederlanda aŭ frisa lingvoj. Estas varma sento suda.” Marita diris ke ili tuj malkovris ke “estas bele kanti en Esperanto, lingvo kun belaj sonoj; kaj ni ŝatas vojaĝi per Esperanto.”

Dum la semajnfino la partoprenantoj lernis kvar rekantaĵojn kaj parton de la grandskala kanono kvardeklingva. Ni studis la kantojn dum nur tri mallongaj kunsidoj. Tamen la rezulto estis vere impona.

Parolante pri la dumrenkontiĝa sur-

bendigo de la kantoj, Nanne diris “Estis tre mirinda vespero. Mi tre feliĉas ke ni faris la komencon de la kompaktdisko tiamaniere.” Pri la dekjariĝo de Kajto li diris “Ni volis komenci novan kompaktdiskon kaj hazarde estis la sama momento de nia dekjariĝo. Tial ni kombinis la du aferojn. Por ni estis bonega semajnfino!”

Partoprenis ankaŭ Marcelo Redoulez, kiu verkis kelkajn tekstojn, kiujn Nanne uzis lastatempe por siaj kantoj. Marcelo diris “Specife por mi estis kompreneble aparte emociige aŭdi la kantojn kun publiko, kiu vere sincere sindonis al ĉiuj kantoj. Tiun varman senton, kiu banis la tutan koncerton oni certe aŭdos sur la disko mem. Kaj efektive kiam mi aŭdis ‘La Trajnobsedato’, kiu estas la unua kanto kreita kune, larmoj venis en la okuloj.” Marcelo diris ke la membroj de Kajto “havas siajn proprajn inspirojn, kiuj fontas el ilia kulturo, kiu estas riĉa danke al la triopeco – kaj nederlanda kaj frisa kaj mara. Ilia ebleco regi plurajn lingvojn jam universaligis ilian inspiron. Rilate al Esperanto, la muziko de Kajto ne plu estas nacia, sed vere monda. La profesieco de Kajto neniam estis tiel trafa en Esperanto: neniam ekzistis grupoj tiel profesiaj kaj muzike kaj kante kaj verke. Tio mankis al nia movado. Mi estas despli kortuŝita ke tia grupo atentis pri miaj kelkaj tekstoj. Tial vere privilegia mi sentas min nun pro miaj rilatoj kun ĝiaj membroj.” La aŭtoro volus diri ke ni membroj de la Esperanto-komunumo ĝuas veran privilegion pro tio, ke la kvaropo koncerna verkas kaj kantas en nia kara lingvo; kaj li volus gratuli la membrojn de Kajto pro ilia unua jardeko muzikriĉa, dezirante al ili multajn pliajn.

Miko SLOPER

WHAT LANGUAGE PROBLEM?

There is no language problem, at least not in my world. Esperanto is not the solution to any problem that I have.

I was born and raised on the west side of Cleveland, Ohio where I grew up speaking English. Even though my father spoke Italian and my mother spoke a little Arabic, English always served as the common language in my household. I was able to succeed in school, make friends, and earn a living using the English language. My friends came from families who spoke many other languages such as Polish and Ukrainian. Funny, I never knew anyone who spoke Esperanto.

I first heard of Esperanto from my ninth grade English teacher while we were studying a lesson on artificial languages. I was so intrigued, I went to the public library and checked out a book on Esperanto. As I studied the language, I became more and more proficient and am now happily using the international language by reading and conversing with fellow Esperantists via the internet.

So why did I become interested in Esperanto? It certainly wasn't because I thought that there was a language problem, but for many other reasons. I was curious about how and why the language was created. I was intrigued by the growing body of Esperanto literature, both translated and original.

If Esperanto is going to grow in this country, the many different interests that people normally have in learning a language need to be recognized and addressed. Why do some people learn French, for example? Some may be interested in history, or art. Others may be planning a trip to a French-speaking country, other may be interested in teaching, trans-

lating, interpreting, or a career in international business. Others may be interested in literature, theater and movies. The point is, many different interests motivate the learning of a language. The Esperanto movement needs to capitalize on these interests and market the language accordingly.

The average American who doesn't see that there is a global language problem will need another reason to study Esperanto.

Jim VARRONE (Parma OH)

LINGUISTIC SOCCER

FIFA said it is determined to keep politics out of the World Cup after a Croatian diplomat protested that a translator at a soccer news conference spoke with a Serb accent. The dispute erupted in Nantes on Saturday when a Croat diplomat interrupted a post-match interview with coach Miroslav Blažević. Officials insisted the interview continue with the same translator, angering the Croatian government representative. Despite their difference, Serbs and Croats easily can understand each other's tongue. FIFA insisted the Croats were wrong to interfere. "A FIFA press conference is not the place for a political intervention of this kind." spokesman Keith Cooper said. The translator was successfully carrying out her duties, and Blažević was happy with her performance, Cooper added. The translator was a Serb woman from Belgrade, now living in France, who volunteered her services. (*San Francisco Chronicle*, Jun 22 1998)

ENGLISH IN THE WORLD

English is the most widely spoken language in history. More than half of English-speakers did not hear the language as babies and did not grow up speaking it as children – and this community of second-language speakers of English is growing more rapidly than that of native users.

English is also widely misspoken and miswritten. English may be the international language of travel, but the English-speaking traveler is often asked to chew on menu offerings like these: whores dover, white whine, cock and tail, soap of the day, buff steak, prostitute hams, hamburger, spaghetti fungus, dreaded veel cutlets, foul breast, muscles in sailor's sauce, hen fried with butler, prawns in spit, utmost of chicken with smashed pot, muchrooms, mashed potatoes, backed beans, raped carrots, cabitch, groin salad, lemon jews, and Turkey coffee.

English may be the international language of business, but a number of notices and notes, observed in various hotels and other establishments, suggest a veritable Tower of Babble... (Richard Lederer in *More Anguished English*, New York: Delacorte Press, 1993)

Speaking of food, here are the footnotes for "Recipe to prepare the famous VALENCIAN PAELLA delicious Typical spanish dish": *To codd this rice and in order to get a delicious dish, it is absolutely necessary that the paellera is of the kind called «LA BARRACA». In the case of not to have peas, tender beans, red pepper or tomatoes, these can be replaced for the suitable canned vegetal.*

The following items were taken from *Far East Economic Review* (18 Jun 1998).

Sign spotted at the M.P. Resort Hotel in Trang, Thailand:

Sign at Robinson's department store in Manila, Philippines: "Only fitting customers allowed in changing rooms."

Letter received by tenants in Beijing: "Dear Guests, in order to offer you a good environment, we, Beijing Yongzhuang Property Management Co., won't begin to clean the outside glass (about five days) until 20 May."

ESPERANTO IN THE MEDIA

Did you know that Eskimos have seventeen words for 'snow'? That the first artificial language was created by the Polish Dr. Zamenhof in 1887 and named 'Esperanto' – his own word for hope? He foresaw a universal language as the hope for mankind!... (*The Avengers: Too many targets* by John Peel and Dave Rogers, Tor Books, 1998, pp-84-85)

"'Europanto' is a translator's goulash of languages, but fans of Esperanto don't care for the flavor". That's according to Reuter and *The Sun*, Apr 26, p. 20A.

According to *Servas International Newsletter*, Spring 1998, in a report about the 1997 European Servas Summer University, "We also organized Esperanto lessons which were very much appreciated (50% of the participants attended them) and very efficient, thanks to François Randin, a Swiss Servas host and a very good

teacher. Many people were able to speak some Esperanto after a 6-day course. The President of the Czech Esperanto Association came especially from Praha to spend one day with the group..."

ELNA member Ronald J Glossop (Jennings MO) mentions Esperanto in a brief article about *Learning a Second Language* published in the Spring/ Summer issue of *Global Visions* (Vol. 5, Nr. 1).

ELNA member Arland R Meade (Bartow FL) published a letter about Esperanto in *The Polk County Democrat* (Jun 29, 1998), under the title "Esperanto Spoken Here".

Slava Fetisov and Anders Eriksson have been paired on defense for much of the [NHL] playoffs. Fetisov is Russian; Eriksson is Swedish. It would be understandable if either would lapse into their native language during quick plays or crucial moments. But it doesn't happen, Fetisov said. "We speak Esperanto," Fetisov said. "You know what that is?" Esperanto is an artificial international language based on basic words common to European languages. "It's weird because in Sweden we don't say 'to reverse the puck,'" Eriksson said. "We just say 'send it the other way.'" Don't worry. Slava and I do fine." (*Detroit News*, Jun 7, 1998)

The first in a series of Esperanto ads to be published by *Transitions Abroad* (Amherst MA) has appeared in this magazine's July-August 1998 issue.

Adiaŭon al Horace B Hand (Jamesville NY) kaj Richard Mullins (Decatur GA), kiuj forpasis antaŭ nelonge.

LOKE KAJ REGIONE

Okaze de la ĉi-jara Internacia Semajno de Amikeco, la urbestro de Chicago IL gratulis la lokan E-klubon kaj ĝiajn membrojn.

Kvar esperantistoj informis pri Esperanto dum tuttaga Internacia Foiro de la publikaj lernejoj en Durham NC, la 4an de aprilo ĉi-jara. Oni elmontris Esperantajn librojn, periodaĵojn kaj kompakt-diskojn, kaj oni disdonis pri-Esperantajn flugfoliojn.

Spite al *el Niño*, kiu kulpas pri ĉio okazanta en nia parto de la mondo, la 30an Tut-Kalifornian Esperanto-Konferencon partoprenis 30 usonaj geesperantistoj kaj honora gasto el Rusio. Kiel kutime, la etoso estis ĝuinda. Gratulojn al la organizinto – la Esperanto-Rondeto de Santa Barbara.

Membroj de la Esperanto-Societo de la Karolinoj kaj Virginio kunvenis de la 22a ĝis la 24a de majo en Bowling Rock NC okaze de Printempa Esperanto-Renkontiĝo. Okazis prelegoj pri diabeto kaj kurac-plantoj. Ludiĝis muziko kaj spektaklis filmoj kaj Esperantaj videokursoj.

"La jaro de la oceanoj" estis la temo de la Nord-Okcidenta Esperanto-Kunveno okazinta inter la 29a kaj 31a de majo ĉi-jare en Olympia WA. Partoprenis ĉirkaŭ 30 personoj el la usonaj pacifikaj ŝtatoj kaj el la kanada provinco Brita Kolumbio.

La ĉi-jara NAKE, okazinta en Montréal, Kanado, inter la 25a kaj 27a de julio montriĝis tre sukcesa: ĝin partoprenis 111 personoj.

Nun, post kiam finiĝis NAKE, estas jam tempo prepariĝi por TAKE. La 4a Tut-Amerika Kongreso de Esperanto okazos de la 27a de januaro ĝis la 3a de februaro 1999 en Bogotá, Kolombio. Por pliaj informoj, bonvolu kontakti la organizantojn: Apartado Postal 54800, Santafé de Bogotá, Kolombio.

SOLUTION TO ISOLATION

Problem: You want to learn Esperanto, but there is no one near you who can help.

Solution: Enroll in our Level 1 Esperanto correspondence course!

All you need is some spare time and a tape-player. You will receive the 12-lesson textbook, a tape of its conversations, and a workbook. A qualified instructor will guide you, and you can proceed at your own pace. When you complete the course, you will be rewarded with an official certificate.

Follow-up: If you're serious about learning Esperanto, you'll want to enroll in Level 2, the 13 lessons of which introduce all the rest of the grammar, and more vocabulary, using the same format as Level 1.

Advanced: Se vi jam scias la bazan gramatikon de Esperanto sed volas plibonigi vian lertecon kaj informiĝi pri la historio de Esperanto, aliĝu al Nivelo 3 kaj poste al 4.

Cost (based on length of textbook; Californians add local sales tax):
Level 1 – \$38.50; Level 2 – \$42.00;
Level 3 – \$51.50; Level 4 – \$32.00.

Dorothy HOLLAND (Santa Barbara CA)

ELNA offers also a free Esperanto postal course in 10 lessons. If you are interested, please drop us a line and a SASE, and we'll send you the first lesson.

An e-mail version of the free course is available at: <http://www.iki.fi/pacujo/esperanto/course/>

GRAMATIK(L)E

Leganto demandis nin, kiu estas la diferenco inter "Vidite, la hundo forkuris" kaj "Vidita, la hundo forkuris". Malfeliĉe ni ne sukcesis trovi fakulon pri hundoj, sekve ni turnis nin al Avo kaj al liaj *Laŭ-okazaj lingvaj notoj* (London: Brita Esperanto-Asocio, 1977). Jen do, kion instruas al ni Avo:

Adverba participo devas ĉiam rilati al la subjekto de la propozicio:

Enirante la teatron, *li* ekvidis sian amikon (= *dum li eniris* la teatron, *li* vidis sian amikon).

Trafinte la aŭtobuzon, *ŝi* sidigis kontenta sur la benkon (= *ĉar ŝi trafis* la aŭtobuson, *ŝi* sidigis kontenta sur la benkon).

Komenconte la laboron, *li* ekbruligis sian pipon (= *antaŭ ol li komencis* la laboron, *li* ekbruligis sian pipon).

La jenajn ekzemplojn de misuzitaj participoj mi lastatempe trovis:

Sidante en la nekonata ĉambro, *stranga sento* kaptis min.

Ricevinte la filmon nun plaĉus al BEA ricevi la monsumojn...

La unuan oni povas tre simple korekti:

Dum mi sidis en la nekonata ĉambro, *stranga sento* kaptis min.

La dua esta malbona gramatike kaj stile; ne troviĝas subjekto, al kiu la participo *ricevinte* povus rilati, kaj la signifo estas tute neklara. Supozeble oni volis skribi:

Ricevinte la filmon, *BEA* nun tre volonte ricevus la monsumojn...

Ĉi-supre mi pritraktis nur aktivajn participojn, sed la samaj reguloj validas ankaŭ por la pasivaj *ate, ite, ote*.

***

En artikolo en *HV* (*Hungara Vivo*), Botos tute prave korektas la frazon: *Adiaŭinte la sovhozon jam pli rapide ŝanĝiĝas la pejzaĝo*, klarigante kial ĝi estas malĝusta, kaj proponante diversajn alternativojn, el kiuj la plej taŭga – ĉar plej proksima laŭsence al

la originalo – estas: *Post kiam ni adiaŭis la sovhozon...*

***

Ofte oni trovas tiun ĉi evidente malĝustan formon: *Mi ricevis de amiko leteron, dirante, ke li bedaŭras sian foreston*. Jen du manieroj ĝuste esprimi la penson:

Mi ricevis de amiko leteron, dirantan (sciigantan) ke li bedaŭras sian foreston.

Mi ricevis de amiko leteron, per kiu li esprimis bedaŭron pro sia foresto.

Oni ĉiam rememoru, ke en Esperanto adverba participo rilatas per la finitiva verbo al la subjekto de la propozicio. En la erara frazo unue citita, la finitiva verbo estas *ricevis*, kaj ties subjekto – *mi*. Komparu: Legante lian leteron, mi antaŭvidis lian foreston, en kiu frazo *legante* rilatas – pere de la finitiva verbo *antaŭvidis* – al la subjekto *mi*.

***

L. L. Zamenhof skribis en *Lingva Respondo* en la jaro 1906: 'adverba participo povas esti uzata nur tiam, kiam ĝi rilatas al la subjekto de la frazo'.

***

En *HV*, en recenzo pri *Esperanto en perspektivo*, oni legas: *Ili laboris helpataj de...* En Esperanto la adjektiva participo kvalifikas substantivon, sed ĉi tie necesas uzi la adverban participon *helpate*, ĉar ĝi rilatas al la ago, ne al la agantoj. Adjektivan participon oni ĝuste uzas en tiaj frazoj, kiel: *terura estas tiu alta pinto, pendanta* (= kiu pendas) *super la ondoj*; *korniko vundita* (= kiu estas vundita) *propran voston timas*. Adverban participon oni uzas tiel: *povante* (=kvankam li povis) *ripozi*, *li preferis labori*; *nevidate* (= kiam oni min ne vidas, kiam mi ne estas vidata) *mi enflugas en la domojn de la homoj*.

RECENZE

Tri ursoj, La. Adaptis Hanna HUTCHINSON. Tradukis David CROWELL. Ilustris Edward NOFZIGER. Cincinnati: Another Language Press, 1995. 24p. 175x210. Broŝurita. ISBN 0-922852-4005. Ĉe ELNA: kodo: TRI007; prezo: \$3.10

Jen rakonto, kiun ni ĉiuj konas kaj ŝatas ekde nia propra infanaĝo. La ursa familio loĝas en la arbaro. Paĉjo urso havas grandegajn bovlon, kuleron, seĝon kaj liton, panjo urso havas mez-grandajn bovlon, kuleron, seĝon kaj liton, kaj la beba urso havas siajn etajn aĵojn. Foje, kiam la ursa familio iras promeni por ke la kaĉo malvarmiĝu, impertinenta blondulineto eniras la domon kaj malordigas ĉion, speciale la aĵojn de la urseto. La familio revenas kaj trovas la haoson, inkluzive malplenan bovleton, rompitan seĝeton kaj dormantan knabinon. Ŝi vekiĝas kaj eskapas tra la fenestro. La familio reiras al la privata arbara vivo, kaj la blondulineto neniam, neniam, neniam revenas.

Plene da ripetataj frazoj, plene da triopoj en tri grandecoj: egaj, mezaj kaj etaj: kia oportuno utiligi la brilan sistemon de Esperantaj afiksoj! La tradukinto nek unu fojon faris tion. Kie ni legas “unu granda lito”, kial ne emfazi la grandecon per “litego” aŭ “ege granda lito”? Kie ni legas “unu malgranda seĝo”, kial ne emfazi la malgrandecon per “seĝeto” aŭ “eta seĝo”? La tradukanto povintus tiel ludi kun la lingvaĵo kaj inspiri la leganton. La ripetado de “unu granda...”, “unu mezgranda...” kaj “unu malgranda...” ege pezas, pro abundo de silaboj.

Kiam la knabino (kial ne nomi ŝin “blondulineto” aŭ “knabineto”?) sidas kaj rompas la seĝon, la tradukinto uzas komplikajn verbojn anstataŭ simplajn: ŝi “sidiĝas” anstataŭ

simple “ŝi sidas” kaj “la seĝo rompiĝas” anstataŭ simple “ŝi rompas la seĝon”. “Ŝi kuŝiĝas” anstataŭ “ŝi kuŝas”. Denove komplikeco kie simpla eco sufiĉas.

La tradukinto elektis kelkajn malĝustajn vortoj: por iloj, ekzemple, la bildo montras bovlon, la teksto diras “telero-n”; la knabino diras “ho-ho!” kie vera Esperanta impertinentulino dirus “ho-ve!” dum ŝi forkuras.

La libro kaj la rakonto havas multajn eblecojn. Kiel lernilo, la ripetemo re-emfazas la lingvan sperton; la bildoj estas klaraj kaj simplaj, la rakonto povas antaŭeniri senvorte simple per la bildoj. La nova studento povus rakonti per la propraj vortoj. Por novaj esperantistoj, jen konata rakonto, je kies fino oni certe parkerigos kelkajn ilojn kaj afiksojn. Por pli spertaj studentoj, aŭ denaskaj infanoj kaj iliaj gepatroj, jen ebleco re-traduki kiel ekzercio al pli interesa kaj ludema lingvaĵo.

Sume, la traduko estas plata kaj iomete teda, pro elekto de samaj, neimagkreaĵ, mult-silabaj frazoj. Kvankam grava kvalito de la folkloro ĝenero estas ripetemo, la frazoj estu spicaj kaj riĉaj, uzante la latentajn humurajn lertaĵojn de la lingvo. La libro bedaŭrinde restas en konata, komforta teritorio, kaj neniam aventuras al pli lerta nivelo.

Michele GREGORY (Asheville NC)

Lasta floro, La. James THURBER. Tradukis Liland B ROS'. Berkeley: Eldonejo Bero 1996. 31p. 175x105. Broŝurita. Ĉe ELNA: kodo: LAS006; prezo: \$1.80

Ĉu libreto apenaŭ 11x18-centimetro, 31-paĝa meritas recenzon? Kvankam ĝi enhavas nur 250 vortojn kaj proksimume 50 amuzajn desegnaĵojn, ĝia mesaĝo estas klara. Tial mi recenzas ĝin.

Antaŭ 50 jaroj, James Thurber estis inter la plej ŝatataj humoristoj en Usono, kaj tia li ankoraŭ restas por multaj el ni. Li verkis ŝajne najvajn historiojn pri senkuraĝaj mezaĝuloj kaj (eble pro sia miopeco) ŝajne infanecajn skeĉojn pri dormemaj hundoj. Tiu ĉi libreto temas pri milito, detruo, espero, rekresko, reprosperiĝo, denova milito, denova detruo, denovaj espero kaj rekresko. La mesaĝo estas klara: militoj estas terure malbonegaj aferoj. Ĉiuj, ĉie, konsciuj pri tio. Tial tion Thurber klarigas; tial Ros' tradukis ĝin en Esperanton.

Nur bagatelan kritikon mi menciuj. Laŭ la tradukinto “Viroj... fariĝis pli malaltaj ol basaj bestoj”, kvankam mi supozas ke Thurber intencis “mizeraj” ne “malaltaj”.

Ralph A LEWIN (La Jolla CA)

Haveblas el la Libroservo de ELNA alia verko de James Thurber: *La 13 horloĝoj* – 42-paĝa rakonto esperantigita de Ralph A Lewin kaj ilustrita de Ronald Searle. Kodo: DEK006; prezo: \$4.00

If you want to receive a copy of our complete book catalog, please send \$2.00 to ELNA (see address on the back cover).

ADRESARO POR RETANOJ

Mi ne certas, kiam la unua esperant-ajo aperis en la (tiam tute usona) reto. Sed jam en la okdekaj jaroj la reto transsaltis naciajn limojn, kaj Esperanto komencis funkcii sufiĉe vastaskale en ĝi. Ekzistis poŝtolisto por esperantistoj, laŭ mia propra sperto, almenaŭ en 1991, kaj samtempe afiŝejo. Kaj, kompreneble, la esperantistoj jam ekde ĝia komenco komunikis per retpoŝto.

En februaro 1993, nederlanda retspertulo, Derk EDERVEEN, elpensis starigon de retadresaro por esperantistoj. Tiu unua adresaro, arĥivita por legado fare de la esperantistoj en la tiama sola konservejo de esperantaĵoj en la reto ĉe la Tehnika Universitato de Eindhoven, Nederlando, kunmetis 310 retadresojn de 219 unuopaj personoj en 26 landoj. Tiuj personoj inter si reprezentis 67 landajn kaj lokajn Esperantajn organizojn aŭ revuojn, kaj 18 internaciajn.

La afero kreskas kun la reto, kompreneble. Jam komence de la nuna julio tiu listo, ĉiumonate ĝisdatigata, enhavas 2081 retadresojn de 1522 unuopaj esperantistoj en 70 landoj; inter si, ili reprezentas 381 landajn kaj lokajn Esperantajn organizojn aŭ revuojn kaj 69 internaciajn. Cetere, s-ro EDERVEEN intertempe komencis kolekti la adresojn de TTT-paĝoj por unuopuloj kaj grupoj, kaj nun troviĝas 415 tiaj en la listo.

Se vi ne povas uzi TTT, sendu aliĝmesaĝon al lidge@wxs.nl. La mesaĝo devas esti laŭ la jena formato (vi havas du retadresojn, estas prezidanto de nacia organizo ENUO, kaj peranto por internacia organizo ENUD):

ALDONO

- Lando (.ln)
_+ Nomo FAMIL'IA
(nomo@adreso.com) (rimarko)
_++Nomo FAMIL'IA
(<http://www.adreso.com/pub/u/~nomo/hejmpagxo.html>)
ENUO (Ekzempla Nacia Umanta Organizo):
prezidanto: Nomo FAMIL'IA
- ENUI (Ekzempla Novajagentejo Umanta Internacie):
peranto: Nomo FAMIL'IA (.ln)

Simpla ekzemplo:

ALDONO

- Usono (.us)
+ Don HARLOW
(don@donh.vip.best.com)
++ Don HARLOW
(donh@esperanto.org)
++ Don HARLOW
(<http://www.best.com/~donh/>)
NKPEB (Nord-Kalifornia [Privata] Esperanto-Bulteno):
unusola funkciulo: Don HARLOW

Rimarku: la kutimo en la listo estas majuskligi [nur] la FAMILIAN NOMON.

Glosaro:

reto = (kutima mallongigo de) Interreto ("the Internet")
afiŝejo = (pli kutime) novaĵgrupo ("[Usenet] newsgroup")
retpoŝto = "e-mail"
poŝtolisto = "mailing list"
TTT = Tut-Tera Teksaĵo ("World Wide Web")

Don HARLOW (Pinole CA)

LETERU

Ĉu vi serĉas E-korespondojn en la tuta mondo? *Koresponda Servo Mondskala* povus helpi vin. Por ricevi detalojn sendu unu internacian respondkuponon al: François Xavier GILBERT, B.P. 6, FR-55000 Longeville-en-Bois, Francio.

Asghar SAJADIAN, Pfeilgasse 3a/642, AT-1080 Wien, Aŭstrio, 33-jara iranano, studento pri psikologio, serĉas korespond-amikinojn.

Jorge PACHECO, Rua Japura 399 c/1 JPA, BR-21320-000 Rio de Janeiro - RJ, Brazilo, serĉas korespondantojn en Usono.

Jan MATYAS, J. Hory 4, CZ-73601 Haviřov, Ĉeĥio, serĉas korespondantojn en Usono.

Jeffrey LI, 1403 Hing Kok House, Kwai Hing Estate, Kwai Chung, Hong Kong, Ĉinio, komencanto deziras korespondi por plibonigisian Esperanton.

Hans Joachim KRIEG, Posaer-Str. 33, DE-06712 Zeitz, Germanio, serĉas kontaktojn kun usonaj geesperantistoj; havas diversajn hobiajn.

Amikara Rondo Esperantista, Petőfi Sándor ut. 3, HU-2921 Komárom-Szöny, Hungario, serĉas kontaktojn en la tuta mondo.

Pero BILČIĆ, Bijankinijeva 5, HR-21000 Split, Kroatio, 20-jara studento ŝatus korespondi kun samaĝuloj; hobiaj: muziko, komputiloj, sporto, libroj, historio

A. ĜIGĜIDDORĜ, PO Box 1117, C.P. 13, MN-210613 Ulaanbaatar, Mongolio, ŝatus korespondi kun usonanoj.

Vladislav ANISIMOV, ul. Lenina 116/54, RU-399340 Usman, Rusio, serĉas korespondantojn en Usono.

Landing BADIANE, H.L.M. Fass n° 135, Dakar, Senegalio, 31-jara elektronikisto serĉas korespondant(in)on en Usono.

La aktuala listo estas akirebla ĉe:

<http://home.wxs.nl/~lidge/esperanto-adresaro.txt>
<http://home.wxs.nl/~lidge/esperanto-adresaro.html>
http://home.wxs.nl/~lidge/esperanto-adresaro_txt.zip
http://home.wxs.nl/~lidge/esperanto-adresaro_html.zip
<http://www.esperanto-usa.org/esp-adresaro.txt>
<http://www.esperanto-usa.org/esp-adresaro.html>
<http://esperanto.agoranet.be/esperanto-adresaro.html>
<ftp://ftp.agoranet.be/esperanto/esperanto-adresaro.txt>

Se vi volas aliĝi al la listo kaj povas uzi TTT-on, vi povas tion plej facile fari per la formularo ĉe:

<http://www.cs.chalmers.se/~martinw/esperanto/aligxo/>

**KOTIZOJ POR
ESPERANTO-LIGO POR NORDA AMERIKO
(ELNA)**

Individua membro	\$30.00
Juna membro (maksimume 27-jara)	\$15.00
Membro kun limigita enspezo	\$15.00
Familia membreco	\$45.00
Subtena membro	\$60.00
Patrona membro	\$90.00
Dumviva membro	\$600.00

Membroj de ELNA, sendepende de la kategorio, ricevas ĉiujare la jenajn: *Esperanto USA* (6 numeroj); *ELNA Update* (4 numeroj); Membrolisto + suplemento (po 1); Librokatalogo (1).

Amiko de Esperanto (nemembro) \$10.00

Amikoj de Esperanto ricevas ĉiujare la jenajn: *ELNA Update* (4 numeroj); Librolisto (1).

**KOTIZOJ POR
UNIVERSALA ESPERANTO-ASOCIO
(UEA)**

Membro kun <i>Gvidlibro</i>	\$10.00
(ricevas la <i>Gvidlibron tra la Esperanto-movado</i>)	
Membro kun <i>Jarlibro</i>	\$24.00
(ricevas la <i>Jarlibron de UEA</i>)	
Membro-abonanto	\$60.00
(ricevas la <i>Jarlibron de UEA</i> kaj la revuon <i>Esperanto</i> - 11 numerojn jare)	
Dumviva membro	\$1500.00
(ricevas dumvive la samon kiel Membro-abonantoj)	
Membroj en la kategorioj: Membro kun <i>Jarlibro</i> , Membro-abonanto kaj Dumviva membro ricevas ankaŭ la revuon <i>Kontakto</i> , se ili estas 30-jaraj aŭ pli junaj.	
Societo Zamenhof	\$120.00
Patrono de TEJO	\$72.00
(ricevas la revuon <i>Kontakto</i> - 6 numerojn jare kaj aliajn eldonaĵojn de TEJO)	

Ĉiuj membrecoj estas por la kalendara jaro; la menciitaj kotizoj validas por 1998.

Oni povas pagi por UEA-membrecoj pere de ELNA (vidu la adreson ĉi-sube), sed ĉiuj UEA-materialoj sendiĝos rekte el Nederlando. Tiuj, kiuj volas membriĝi en UEA rekte, povas fari tion kontaktante la Universalan Esperanto-Asociacion ĉe: U.E.A., Nieuwe Binnenweg 176, NL-3015 BJ Rotterdam, Nederlando.

Por ricevi aliĝilon por ELNA kaj UEA, kun kompleta listo de E-periodaĵoj aboneblaj pere de ELNA, bonvolu sendi adresitan kaj afrankitan koveron al la adreso de ELNA.

Esperanto League for North America
PO Box 1129
El Cerrito CA 94530

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Permit #1040
Leesburg, FL 34748